

Beste commissieleden,

Mijn partner en ik zijn met onze twee kinderen woonachtig aan de Kuiperweg 6 in Grathem, wij kijken uit op de Veldstraat 4. Al enige jaren genieten wij minder van dit uitzicht, omdat dit overschaduwd wordt door het langshepende traject om op Veldstraat 4 een hondenpension te realiseren.

Misschien bent u ons adres al eens tegengekomen in de vele stukken die in de lopende procedure en voorafgaande procedure zijn opgesteld. Ik ga hier in de korte spreektijd die ik heb, niet alle feiten, argumenten en procedures proberen te samenvatten.

Ik verzoek u wel om u voorafgaand aan de besluitvorming te verdiepen in de hiervoor genoemde documenten.

En als u deze gaat doornemen, dan vraag ik u de volgende vragen in het achterhoofd te houden. Hopelijk heeft u de antwoorden wel.

In Nederland is een groeiende behoefte aan hondenopvang- en pensions. Gemeente Leudal lijkt daarop geen uitzondering te zijn, aangezien er al meerdere pensions gevestigd zijn. Hondenpensions roepen in de regel weerstand van de omgeving op, met name op de aard en de hoeveelheid geluid die honden maken. Waarom is er dan geen visie en aansluitend beleid vanuit de gemeente? Waarom neemt de gemeente niet de ruimte om dit beleid te maken?

Een visie en beleid scheppen ook duidelijkheid richting alle inwoners van de gemeente, zowel initiatiefnemers en omwonenden en maakt het werk voor de gemeente zelf wellicht ook wat makkelijker. Op termijn win-win-win dus.

Als omwonenden zijn we niet tegen ondernemerschap in de omgeving, hiervan getuigen de verschillende initiatieven die gedaan zijn om tot een compromis te komen over het voornemen een hondenpension te starten. Dus geen onvoorwaardelijk nee of ja, maar duidelijke kaders. Zodat betrokkenen weten waar ze aan toe zijn en gemeente hierop kan toezien. Ook weer win-win-win.

Waarom niet de tijd nemen om met elkaar te onderzoeken welke randvoorwaarden nog verder ingevuld moeten worden om tot elkaar te komen? De zienswijzen van de omwonenden, toelichting op het voorstel bieden hier voldoende ingang voor.

Als ik terugkijk op de afgelopen jaren, dan is de impact op onze buurt groot geweest, niet alleen voor omwonenden, maar ook voor initiatiefnemers en gemeente. Er zijn immers harde woorden over en weer gevallen. Lose-lose-lose dus. De sociale cohesie is afgenomen, er zijn spanningen die verder strekken dan alle omwonenden, ze raken de gehele buurt. Terwijl juist gekozen is om de lopende procedure in gang te zetten, omdat deze ruimte biedt om een bredere afweging te maken. Echter zien we in de nota van reactie op zienswijzen louter juridische toetsing en argumentatie terug. Waarom niet de ruimte nemen om de bredere afweging te maken. Politiek, maatschappelijk, bedrijfseconomisch? Waarom nemen we hiervoor niet de tijd?

En nu vraagt u zich misschien af: dit was allemaal toch al eens geprobeerd? Er was toch al een omgevingsdialoog vastgelopen? Wat maakt dat het nu wel gaat werken? Daar heb ik dan weer wel een antwoord op, de dialoog is ongetwijfeld met de beste intenties van alle betrokkenen gevoerd, maar heeft vanuit alle kanten een emotionele lading gehad. Bovendien was het plan toen nog niet zo uitgewerkt, zoals dat met het bijgestelde plan van vandaag het geval is. Dus laat een onafhankelijk mediator samen met vertegenwoordiging vanuit de omwonenden en initiatiefnemers met elkaar om tafel gaan. Inhoudelijke kennis, brede afweging met betrokkenheid. Bij het bereiken om van

consensus zullen ook vervolgstappen, zoals het instellen van beroep bij de Raad van State niet meer aan de orde zijn. Ook hier weer win-win voor initiatiefnemers en omwonenden.

Aan u het verzoek: neem uw verantwoordelijkheid als overheid om de zorgvuldige en brede afweging te maken.

Bedankt voor uw tijd en aandacht.

Susanne van Erp, mede namens Michael van der Heijden  
Kuiperweg 6, te Grathem